

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat



No sense la meva germana

La història. El Congo, Àfrica, avui. L'advocadessa Laura Alonso se'n va al Congo per trobar la seva germana Sara, metgessa onegé, de la que la família porta un parell d'anys sense saber-ne res, un cop allí, Laura patirà situacions de vida o mort.

Les formes. Vagi d'entrada que qualsevol pel·lícula amb la Belén Rueda de protagonista, ja té per aquest cronista un al·licient extra. A 'El cuaderno de Sara' n'és el rovell de l'ou. Ni un fotograma sense l'actriu que no sembla madrilenya. Si de cas, anglosaxona. Crec que si Mr. Hitchcock l'hagués conegut, l'hauria incorporat a la seva galeria d'stars' rosses a segrestar. El documentalista i televisiu Norberto López Amado la conver-

teix en l'heroïna d'un relat d'aventures africanes, on la Rueda llueix tal nivell de coratge i decisió, que ni té temps per a pentinar-se. Així i tot senyoreja, mig perduda, com la mateixa pel·lícula, entre posar cara de germana amantíssima, o d'advocadessa que acaba descobrint la inoperància supina de les administracions públiques pel que fa a una Àfrica deixada al caos de les seves lluites tribals. 'El cuaderno de Sara'

pateix del mal de la transcendència sociopolítica de gran part dels films de sèrie B, avui magnificats com si d'un tractat de geopolítica anés la pel·lícula. ¡Si fins i tot Superman avui pateix depressions! Assaborides com el que realment són les aventures de la Laura en terra de malvestats colonials, podrien ben bé reciclar-se en aquelles aventures mítiques de 'Las minas del rey Salomón', any 50. Només que, aquí i ara, les mines no són pas d'or, si-

nó de coltan, cobejat mineral que sustenta els telèfons mòbils que ens viuen la vida. Per tant, si el cinèfil ocasional es deixa anar enmig de selves infectades de serps letals i de fanàtics criminals, la vetllada pot deixar-lo satisfet. De propina, en suajili.

El fons. Cal respectar les decisions de les persones que estimem. Si més no.

La imatge. Laura enfrontant-se a la seva germana Sara, o la dificultat de comprendre l'altre.

La frase. "Necesito sentir que lo que hago sirve para algo", exclama Sara. És el dilema existencial de qui s'ho juga tot a una sola carta.

La recomanació. Interessats en el cinema espanyol de gènere, en una aventura africana d'agraïda Onegé.

El cuaderno de Sara

Director: Norberto López Amado.
Intèrprets: Belén Rueda, Manolo Cardona. Espanya, 2018. 115'. JCA
Alpicat, Majestic Tàrraga.